

lum semper intuens, invictum ab oratione spiritum non relaxabat; et cum a presbyteris rogaretur ut corpusculum lateris mutatione relevaret: «Sinite, inquit, me cœlum potius respicere quam terram, ut suo jam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur.» Hæc locutus diabolum vidit assistere; cui ille: «Quid hic astas, cruenta bestia? nihil in me funeste reperies. Abrahamæ me sinus recipiet, » inquit Sulpitius.

S. Fulgentius acerrimo morbo correptus: «Domine, inquit, da mihi modo patientiam, et postea indulgentiam, » petensque a suis errorum veniam, ac quod reliquum erat pecuniæ pauperibus distribuens, emigravit.

S. Gregorius sub mortem scribens ad Rusticam patriciam: «Me, inquit, amaritudo animi, et assidua exacerbatio, atque podagræ molestia afficit, ut corpus meum tanquam in sepulcro siccatum sit: unde peto ut pro me oretis, quatenus de hoc carcere citius educar.»

S. Hilarion, teste S. Hieronymo, moriens dicebat: «Egredere, quid times, anima mea? quid dubitas? septuaginta prope annis servisti Christo, et mortem times?»

S. Bernardus moriens: «Hæc tria, ait, in vita servavi quæ vobis commendo: primo, minus sensui meo quam alterius credidi; secundo, læsus de lædente vindictam non expetivi; tertio, nemini scandalum facere volui; et si quando incidit, sedavi ut potui.»

Gerardus, S. Bernardi frater, moriens ait: «Laudate Dominum de cœlis, laudate eum in excelsis.»

Fernandus, Castellæ rex, moriens: «Domine, inquit, regnum quod a te accepi, tibi restituo; colloca me, queso, in æterna luce.»

Carolus, Siciliæ rex, moriens: «O vanas, inquit, hominum cogitationes! quid mihi jam regnum prodest? quam præstaret jam pauperem fuisse, non regem!»

SYNOPSIS

HISTORIÆ ET CHRONOLOGIÆ

TOTIUS GENESEOS.

1. Adam creatur. Primo anno mundi, die sexto, qui fuit dies vovneris, creavit Deus Adam et Evam. *Gen. i, 26.*
2. Seth nascitur. Anno 130 Adæ et mundi natus est Seth. *Genes. cap. v, vers. 3.*
3. Adam moritur. Anno suo et mundi 930 mortuus est Adam. *Gen. cap. v, vers. 5.*
4. Henoch raptus est in paradysum anno mundi 987; ætatis vero suæ 365. *Gen. cap. v, vers. 23.*
5. Mathusalem nascitur. Natus est Mathusalem anno mundi 687, vixitque annos 969; ac consequenter mortuus est anno mundi 1656, qui fuit annus diluvii. *Genes. cap. v, vers. 27.*
6. Noe nascitur. Noe natus est anno mundi 1056, puta 126 annis post mortem Adæ; cumque esset 500 annorum, genuit Sem, Cham et Japhet. *Gen. v, 30.*
7. Diluvium. Anno sexcentesimo Noe, qui fuit annus mundi 1656, factum est diluvium, quod duravit annum integrum. *Gen. vii, 11, et cap. viii, vers. 14.*
8. Turris Babel. Anno 170 a diluvio, Nemrod cum suis edificat turrim Babel, ibique Deus confundit linguas, et dispergit homines in varias terras et gentes. *Gen. cap. xi, vers. 9, ut ibi ostendi.*
9. Abraham nascitur. Anno 292 a diluvio nascitur Abraham, qui fuit annus mundi 1949. *Gen. cap. xi, vers. 26.*
10. Noe moritur. Anno 350 a diluvio, cui Abraham ageret annum ætatis 58, moritur Noe. *Gen. cap. ix, vers. 29.*
11. Abraham vocatur a Deo. Anno ætatis suæ 75, Abraham a Deo ex Chaldaea evocatur in Chanaan. *Gen. cap. xii, vers. 4.*
12. Victoria Abraham occurrit. Inter vocationem Abrahamæ et nativitatem Ismael, quasi medio tempore, puta sub annum Abrahamæ 80, videtur contigisse victoria Abrahamæ contra Chodorlahomor, et occursum benedictio ac sacrificium Melchisedech, de quo *Gen. xiv.*
13. Isaac nascitur. Inde post quinque annos, puta post decem annos a vocatione sua, Abraham ducit Agar ancillam suam, ex qua sequenti anno, qui fuit octogesimus sextus vite Abrahamæ, gignit Ismaelem. *Gen. cap. xvi, vers. 16.*
14. Circumcisio instituitur. Inde a nato Ismael anno decimo tertio, cum Abraham esset 99 annorum, a Deo accipit Sacramentum circumcisionis, seque et Ismaelem circumcidit. *Gen. cap. xvii, vers. 24.*
15. Isaac concipitur. Hoc eodem anno 99 Abrahamæ, qui fuit mundi 2048, promittitur ei, et reipsa concipitur Isaac. *Gen. cap. xiii, vers. 10.*

- Hoc eodem anno 99 Abrahamæ, imo et eodem die, quo Angeli Abrahamæ promiserunt filium Isaac, macontigit incendium Sodomæ, conversio uxoris Lot in statuum salis, Lot ebrietas et incestus cum fillabus. *Gen. cap. xxi, vers. 1 et seq.*
- Anno sequenti, qui fuit centesimus Abrahamæ, 170, Isaac nascitur. *Gen. cap. xxv, vers. 20.*
- Abraham immolat Isaac agentem annum vigesimum quintum, anno ætatis suæ 125, si credimus Josepho. *Gen. cap. xxii.*
- Sara uxor Abrahamæ moritur anno ætatis 127, qui fuit Abrahamæ 137. *Gen. cap. xxiii, vers. 7.*
- Isaac ducit Rebecca anno ætatis suæ 40, qui fuit Abrahamæ 140. *Gen. cap. xxv, vers. 20.*
- Abraham moritur anno ætatis 175, qui fuit annus mundi 2124. *Gen. cap. xxv, vers. 7.*
- Ismael moritur anno 48 post mortem Abrahamæ, cum esset 137 annorum. *Gen. cap. xxv, vers. 17.*
- Isaac gignit Jacob et Esau anno ætatis 60, qui fuit a diluvio annus 432, mundi 2109. *Gen. cap. xxv, vers. vers. 26.*
- Anno 502 a diluvio, cum Jacob ageret annum ætatis quinquagesimum, moritur Sem, filius Noe: vidit ergo Jacob suum avum undecimum Sem; a Sem enim undecima generatione descendit Jacob: vixit enim Sem annis 602. *Gen. cap. xi, 14.*
- Jacob fratri Esau præripit benedictionem patris, ideoque fugit in Haran, anno ætatis 77, ibique servit Laban per viginti annos, quibus expletis redit in Chanaan anno ætatis 97. *Genes. cap. xxxi, vers. 41.*
- Jacob cum esset 91 annorum, gignit Joseph, 26. *Jo. 26.*
- puta anno mundi 2200. *Gen. cap. xxx, vers. 24 et seq.*
- 25 juncto cum *Gen. cap. xxxi, vers. 41.*
- Moritur Isaac anno ætatis 180, qui fuit Jacobi 120. *Gen. cap. xxxv, vers. 28.*
- Joseph venditur in Ægyptum anno ætatis decimo sexto, cum jam paulo ante mortua esset ejus mater Rachel, et natus Benjamin. Paulo ante mortem Rachel contigit stuprum Dinæ, et excidium Sichimorum. *Gen. cap. xxxvii, vers. 2.*
- Joseph servit in Ægypto tredecim annos, puta usque ad annum ætatis trigessimum, ex quibus tres ultimos annos egit in carcere. *Gen. cap. xl, vers. 4 juncto cum Gen. cap. xli, vers. 1.*

30. Joseph anno ætatis trigesimo educitur e carcere, filique princeps Egypti. *Gen. xli, 46.*

31. Jacob Post annum 30 Josephi ejusque principatum, mox secuti sunt septem anni fertilitatis, et duo sterilitatis, cujus anno secundo, qui fuit nonus a principatu Josephi, Jacob descendit in Ægyptum agens annus 130, Josepho tunc agente annum ætatis 39. *Gen. cap. xlv, vers. 6 juncto cum Gen. cap. xlvii, vers. 9.*

32. Jacob Jacob septemdecim annos vixit in Ægypto, moriturque anno ætatis 147, mundi 2236. *Genes. cap. xlvii, vers. 28.*

33. Joseph ab anno ætatis trigesimo dominatur in Ægypto usque ad mortem, per 80 annos, moriturque anno ætatis 110. *Gen. lviii, 23.* Atque si horum omnium breve compendium cupias, accipe: Diluvium contigit anno mundi 1636; a diluvio anno 292 nascitur Abraham, anno Abraham

100 nascitur Isaac, anno Isaaci 60 nascitur Jacob, anno Jacobi 91 nascitur Joseph, qui vixit 140 annis; mortuus est ergo Joseph anno a diluvio 633, a creatione mundi 2310, quo anno finitur historia et chronologia Genesios.

Ubi jam Adam? ubi Cain? ubi Seth? ubi Mathusalem? ubi Noe? ubi Sem? ubi Heber? ubi Abraham? ubi Jacob? ubi Joseph? vixerunt: fulmus Troes. Sic transit vixit, sic transit gloria mundi. O ros! o vanitas! quid ambis? quid longa speras? breve est, quidquid hic vides. In letu oculi clauduntur omnia. « Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Cogitavi dies antiquos, et annos æternos in mente habui. »

ÆTERNITATEM COGITA,
ÆTERNANTES POENAS,
ÆTERNANTIA GAUDIA.

DOXOLOGIA DEI CREATORIS

EX FACTIS IN GENESL

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: consideravi enim opera sapientiæ et potentiæ tuæ, et expavi.

Non est similis tui in diis, Domine: et non est secundum opera tua.

Cælum et terram. In principio cælum, terram et abyssum ex nihilo creasti: non tibi - nec angelis, qui loco corporeo non egent; sed filiis hominum.

Æternitatis Dei. O Rex sæculorum habitans æternitatem, ante mundum per æterna sæcula, omnibus bonis in teipso fruebaris, jucundissimeque vivebas cum Unigenito tuo, et Sancto Spiritu, beatus et gloriosus.

Initio temporis te tuaque bona voluisti communicare angelo et homini: ideoque creasti omnem hanc mundi machinam.

Angeli. Tunc creasti angelos spiritus, et ministros tuos ignem urentem.

Tunc te laudarunt astra matutina, et jubilarunt omnes filii Dei.

Omnia enim in numero, pondere et mensura disposuisti, singula singulis sapienter et apte associasti: divisisti lucem a tenebris, et angelos a demonibus.

Quis enarrabit cælorum rationem, et concentum cæli dormire quis faciet?

Quis posuit fundamenta terræ? quis tetendit super eam lineam? super quo bases illius solidatæ sunt? quasi pila pendet in aere, quæ centrum et basis est mundi.

Tu es, Domine, qui tribus digitis appendis et firmas pensilem globum terræ: tu super maria fundas et fulcis eum.

Tui sunt cæli, tua est terra, tua sunt quæ cæli et terræ ambitu continentur. Dominus universorum tu es.

Cæli etiam. Cæli et terra clamant, ut colamus et amemus te: inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Cæli et terra clamant: Ipse fecit nos, et non ipsi nos: Creatorem universorum agnoscite, et adorate omnes filii Dei.

Terram quasi palestram dedit filiis Adæ: cælum, quasi regnum gloriæ adornavit timentibus se.

O Israel, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus!

Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid servitis creaturæ, non Creatori? ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Ut quid creaturæ Dei vobis fiunt in tentationem, et in muscipulam pedibus insipientium? Benedic, anima mea, Domino: et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Qui de tenebris fecit lucem splendescere: qui *Luce.* ortum præcipit diluculo, et ostendit auroræ locum suum.

Qui separavit aquas a terra, et dixit: Germinet *Agna.* terra herbas et arbores, ut habitent et vivant in ea homines, et pecora campi.

Quis conclusit ostiis mare, quando erumpebat quasi de vulva procedens?

Cum poneret nubem vestimentum ejus: et caligine illud, quasi pannis infantie, involveret?

Circumdedit illud terminis suis, et posuit vectem et ostia, et dixit: Usque huc venies, et non procedes amplius; et hic confringes tumentes fluctus tuos.

Qui ingressus est profunda maris: et in novissimis abyssi deambulavit.

Fecit ut in eo luderent cete grandia: pisces, et *Pisces.* reptilia, quorum non est numerus.

Domine, Dominus noster: quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Posuisti in vertice mundi duos oculos, solem *Sol et Luna.* et lunam: ut vicissim illuminent diem et noctem.

Dum totum orbem obeunt, ab Oriente ad Occidentem: indeque per antipodes gyranat Orientem.

In omnem terram exiit fulgor et sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum.

In sole posuisti tabernaculum tuum: et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam: a summo cælo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: nec est qui se abscondat a calore ejus.

Confiteantur cæli mirabilia tua, Domine: celebrant magna tua in ecclesia sanctorum.

Deus noster est, qui emittit lumen, et vadit : et vocat illud, et obediēt ei in tremore.

Stella. Stellæ dederunt lumen in custodiis suis, et latetate sunt, et vocatæ dixerunt : Adsumus, et luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas.

Decora valde in acie, et fulgore suo incedunt astra : quam pulcher ergo et decorus est Creator eorum ; quam speciosus est prae filiis et filiabus hominum !

Invisibilia tua, Domine, per visibilia tua opera clare conspiciuntur : sempiterna quoque tua virtus, et divinitas ; ut qui ea non vident, sint inexcusabiles.

Deus noster est, qui firmavit aethera sursum : et inferne libravit fontes aquarum.

Nix, tonitru, grando. Aperuit thesauros suos sursum : et evolaverunt nebulae, et nives, sicut aves.

Vox tonitruu eius verberabit terram : ut concutiantur cardines orbis.

Gelu sicut salem effundit : e nubibus confringit lapides grandinis.

Fulgur, pluvia, ros. Mittet fulgura, et subito ibunt ad extrema terræ : et revertentia dicent ei : Adsumus.

Ipsa est pluvia pater : ipse generat stillas roris.

Multa abscondita sunt majora his : pauca enim vidimus operum eius.

Benedicite, omnia opera Domini, Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.

Qui sedet in throno regni sui super Cherubim : qui ambulat super pennas ventorum.

Benedicite, angeli Domini, Domino : benedicite, aquæ omnes, quæ super caelos sunt, Domino.

Peces, aves, pecora, homo. Benedicite, imber et ros, Domino : benedicite, fulgura et nubes, Domino.

Benedicite, maria et flumina, Domino : benedicite, cete et omnia quæ moventur in aquis, Domino.

Benedicite, omnes volucres caeli, Domino : benedicite, omnes bestiae et pecora, Domino.

Et vos, o filii hominum, benedicite Domino : vos enim creavit ad imaginem et similitudinem suam.

Quid est homo, quod memor es eius, Domine ? aut filius hominis, quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab angelis : gloria et honore coronasti eum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius : oves et boves universas, insuper pecora campi.

Benedicite, Adam, Noe, Abraham, Domino : omnes Patriarchæ, omnes Sancti, benedicite Domino.

Henoch. Henoch placuit Deo, et translatus est in Paradisum : ut det gentibus penitentiam.

Noe. Noe inventus est justus et perfectus : hinc in tempore iracundiæ, factus est reconciliatio.

Misericordiam et iudicium cantabo tibi, Domine : qui terribilis es super peccantes filios Adæ.

Diluvio perdidisti peccatores : Noe justus per arcam enavit, et factus est novi mundi parens.

Testamenta sæculi posita sunt apud illum : ne deleri possit diluvio omnis caro.

Vide iridem, et benedic eum qui fecit illam : *Iris.* valde enim speciosa est in splendore suo.

Nemrod et Merores Babel superbam turrim moliti sunt : in caelum voluerunt conscendere.

Irisit eos Deus, et divisit linguas eorum : ut subsannantes invicem, dispergerentur in omnes regiones terræ.

Abraham ex Ur vocatus a Deo obediit, exiens in locum quem accepturus erat, et nesciebat quo iret.

In terra Chanaan moratus est, tanquam in aliena : in casulis habitando cum Isaac et Jacob.

Expectabat enim fundamenta habentem civitatem : cuius artifex et conditor est Deus.

Hinc factus est pater multarum gentium : et non est inventus similis illi in gloria.

Cui conservavit legem Exelsi : et fuit in testamento cum illo.

Percussit quatuor reges : decimas dedit Melchisedech.

Hic obtulit panem et vinum, in typum Christi : qui est sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.

In carne Abraham stare fecit Deus pactum circumcisionis : et in tentatione inventus est fidelis.

Obtulit Isaac unigenitum suum : arbitratus quia et a mortuis suscitare potens est Deus.

Judica, Domine, nocentes et scelestos : perde execrabiles Sodomitas.

Pluit Deus ignem et sulphur in Pentapolim : consumpsit impios usque ad pecus ; solus Lot justus fugiens servatus est.

Dilectus Deo et hominibus Isaac : factus obediens usque ad mortem.

Patri jugulum fortiter obtulit : hinc benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

Jacob justus fugit iras Esau : deduxit illum Dominus per vias rectas.

Ostendit illi regnum Dei in Bethel : dedit illi scientiam sanctorum.

In fraude Laban circumventientis affuit illi : et honestum divitemque fecit eum.

Quam bonus Israel Deus : his qui recto sunt corde !

Certamen forte dedit illi, ut vinceret : ideo dedit et divisit illi hereditatem in tribus duodecim.

Hi sunt viri misericorditæ quorum pietates non defuerunt : facti sunt exempla sæculorum omnium.

Cum semine eorum permanent bona : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur.

Joseph justus, a fratribus venditus est : sed assistit ei Deus, et a peccatoribus liberavit eum.

Descendit cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum.

Donec afferret illi sceptrum regni : et potentiam adversus eos, qui eum deprimebant.

Mendaces ostendit, qui macularunt eum : dedit illi claritatem æternam.

Quia prae heræ herum et Deum dilexit : benedictiones collium æternorum factæ sunt in capite Joseph Nazarei.

Benedic- to 12 Jacob moriens singulis filiorum benedixit : prænuñtiavit eis ventura in diebus novissimis.

Confitemini Domino, quoniam bonus : quoniam misericordia eius.

Time te Dominum omnes sancti eius : quoniam nunc deest timentibus eum.

Fecit eis magna qui potens est : et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a progenie in progenies : diligentibus eum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto : sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.